

Sygn. akt IV Ka 248/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSA Stanisław Tomasiak

Sędziowie SO Ireneusz Grodek

p.o. SO Tomasz Ignaczak (spr.)

Protokolant Agnieszka Olczyk

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim Sławomira Kierskiego

po rozpoznaniu w dniu 21 maja 2013 roku

sprawy **S. R.**

oskarżonego z art. 278§1 kk w zb. z art. 290§1 kk i w zw. z art. 11§2 kk

J. J.

oskarżonego z art. 278§1 kk w zb. z art. 290§1 kk i w zw. z art. 11§2 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Radomsku

z dnia 20 lutego 2013 roku sygn. akt II K 290/12

na podstawie art. 437 §1 kpk, art. 438 pkt 1 kpk w zw. z art. 455 kpk, art. 636 § 1 kpk i art. 9 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. Nr 49 poz. 223 z 1983 roku z późniejszymi zmianami)

- zmienia zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego S. R. w ten sposób, że eliminuje z kwalifikacji prawnej przypisanego mu w punkcie 2 wyroku czynu dyspozycję art. 290 § 1 kk;

- w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy, uznając apelację prokuratora w stosunku do oskarżonego J. J. za oczywiście bezzasadną;

- kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt: IV Ka 248/13

UZASADNIENIE

S. R. i J. J. zostali oskarżeni o to, że:

w okresie od 27 grudnia do 30 grudnia 2011 roku wspólnie i w porozumieniu dokonali z działki leśnej kradzieży drzewa po jego uprzednim wyrębie na ogólną sumę strat 231,14 zł na szkodę A. G., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 290 § 1 kk i w zw. z art. 11 § 2 kk.

Sąd Rejonowy w Radomsku wyrokiem z dnia 20 lutego 2013 roku w sprawie II K 290/12:

- oskarżonego J. J. uniewinnił od popełnienia zarzuconego mu czynu;
- oskarżonego S. R. uznał za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu, z tym, że dokonał zmian w jego opisie polegających na tym, że uznał, iż oskarżony działał sam i że dokonał kradzieży po uprzednim wyrębie drzewa wartości 284,31 zł., który to czyn został zakwalifikowany z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 290 § 1 kk i za to, na podstawie art. 278 § 1 kk i art. 33 § 2 kk wymierzył mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności i karę 30 stawek dziennych grzywny po 10 zł. stawka, warunkowo zawiesił wykonanie kary pozbawienia wolności na okres próby 2 lat, na podstawie art. 290 § 2 kk orzekł o nawiązce, orzekł również o kosztach sądowych.

Powyższy wyrok został zaskarżony przez prokuratora.

Prokurator zaskarżył wyrok w całości na niekorzyść obu oskarżonych, zarzucając wyrokowi:

- co do J. J. obrazę art. 7 i 410 kpk poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów i uznanie, że wyjaśnienia J. J. składane przed Sądem są bardziej wiarygodne niż te składane w postępowaniu przygotowawczym, co w konsekwencji spowodowało jego uniewinnienie, podczas gdy zdaniem prokuratora działał on wspólnie i w porozumieniu ze S. R.;
- co do S. R. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że dopuścił się on przypisanego mu czynu sam, podczas gdy zdaniem prokuratora działał wspólnie i w porozumieniu z J. J..

W konkluzji prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania do Sądu pierwszej instancji.

Prokurator na rozprawie apelacyjnej podtrzymywał swoją apelację i wnioski w niej zawarte. Ponadto na wypadek nieuwzględnienia apelacji wniósł o poprawienie z urzędu w trybie art. 455 kpk błędnej kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu S. R..

Oskarżony J. J. na rozprawie apelacyjnej wnosił o nieuwzględnienie apelacji i o utrzymanie zaskarżonego wyroku mocy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja prokuratora co do J. J. była oczywiście bezzasadna, a co do S. R. była bezzasadna ale spowodowała zmianę zaskarżonego wyroku.

Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych oraz naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił stan faktyczny w oparciu o rzetelnie i wszechstronnie oceniony materiał dowodowy. Każdy istotny dowód został poddany analizie i oceniony w kontekście innych, powiązanych z nim dowodów. Ocena materiału dowodowego dokonana przez Sąd Rejonowy jest obiektywna, prawidłowa, zgodna z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, oparta o całość ujawnionego na rozprawie materiału dowodowego i jako taka korzystna z ochrony jaką daje art. 7 kpk. Sąd Okręgowy nie będzie w tym miejscu tej oceny i tych ustaleń powielał, albowiem wobec doręczenia stronom odpisu uzasadnienia zaskarżonego wyroku analiza ta powinna być im znana - dość powiedzieć, że Sąd odwoławczy aprobuje dokonaną przez Sąd Rejonowy ocenę dowodów oraz oparte na niej ustalenia faktyczne.

W szczególności prokurator epatując treścią wyjaśnień złożonych przez podejrzanych już na etapie postępowania przygotowawczego nie zdaje sobie najwidoczniej sprawy, że na podstawie tych wyjaśnień i tak doszłoby do uniewinnienia J. J. od popełniania zarzucanego mu czynu. Przecież obaj podejrzani w postępowaniu przygotowawczym wyjaśniali o wspólnym wycinaniu drzew w listopadzie 2011 roku, zaraz po Dniu Wszystkich Świętych, na miejsce wycinki dojechali rowerami (co wskazuje na w miarę ciepłą pogodę). Tymczasem pokrzywdzony kategorycznie zeznaje (i nikt, a już na pewno prokurator, tego nie kwestionuje), że do wycięcia drzew z jego lasu doszło po Bożym Narodzeniu, między 27 a 30 grudnia 2011 roku. S. R. dopytywany przed Sądem potwierdził, że mówiąc w dochodzeniu o wspólnym wycinaniu drzew z J. J. miał na myśli wycinkę ze swojej działki w listopadzie, a w grudniu z działki pokrzywdzonego drzewa wyciął sam (vide k. 109 i k. 136).

Zatem nie zachodzi żadna sprzeczność pomiędzy wyjaśnieniami tych dwóch oskarżonych. Wbrew twierdzeniu prokuratora wyjaśnienia oskarżonych co do tego, że w grudniu 2011 roku J. J. nie wycinał drzewa są konsekwentne i spójne. Prokurator nie zauważył, że w postępowaniu przygotowawczym mówili oni o wspólnym wycinaniu drzew w listopadzie – chodziło im o „legalną” wycinkę z działki oskarżonego S. R..

Poza tym, J. J. nie znał przebiegu granicy między działką S. R. a działką pokrzywdzonego, zatem nawet gdyby wycinał z oskarżonym S. R. drzewa w grudniu 2011 roku (a nie wycinał), to i tak nie można by mu było przypisać zamiaru bezpośredniego kradzieży drzewa.

Rozmowy na korytarzu sądowym, w których J. J. „odcinał się” pomawiającemu go pokrzywdzonemu, nie świadczą o stosunku tego oskarżonego do czynu, tylko do osoby pokrzywdzonego, przez którego zeznania znalazł się (jak się okazało niesłusznie) na ławie oskarżonych. Teza, jakoby ironiczne odzywki pod adresem pokrzywdzonego („poczekaj jeszcze trochę to zostawię ci takie choinki” – mówiąc to oskarżony pokazywał wysokość kolan) miałyby być okolicznością, która „potwierdza dokonanie zarzucanego mu czynu” jest wręcz niedorzeczna. Prokurator nie wziął pod uwagę kontekstu sytuacji – wypowiedział te słowa człowiek (jak się okazało) niewinny pod adresem pomawiającego go świadka. Oskarżony mógł w takiej sytuacji milczeć (to byłoby najlepsze), mógł pomstować, złorzeczyć, biadolić, a wybrał gorzką ironię – najwidoczniej nie trafił z poczuciem humoru w gusta prokuratora, który usiłuje z tej „odzywki” uczynić poszlakę obciążającą oskarżonego.

Zatem ustalenie, iż oskarżony J. J. nie dokonał zarzucanego mu czynu, a tym samym, że oskarżony S. R. działał sam, było jak najbardziej trafne.

Niestety, Sąd Rejonowy błędnie zakalikował czyn oskarżonego S. R. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 290 § 1 kk.

Artykuł 290 § 1 kk określa w istocie ***karalną postać przygotowania do kradzieży***, na co wskazuje zawarte w tym przepisie określenie celu dokonywanego przez sprawcę wyrębu drzewa. ***Oczywiste jest, że czynności przygotowawcze do dokonania zaboru zostają pochłonięte przez sam zabór - z tego powodu sprawca wyrębu drzewa w lesie, który dokonał zaboru uprzednio wyrąbanego przez siebie drzewa, nie odpowiada z art. 290 § 1 w zw. z art. 278 § 1 kk, ale jedynie z art. 278 § 1 kk*** (zob. wyr. SN z 9.4.1997 r., III KKN 241/96, OSP 1998, Nr 5, poz. 95). W takim wypadku i tak możliwe będzie orzeczenie środka karnego w postaci nawiązki (art. 290 § 2 kk). Również w doktrynie prawa karnego ugruntowany jest pogląd, że jeżeli sprawca po dokonaniu wyrębu drzewa w lesie następnie je kradnie - odpowiada już za przestępstwo określone w innych przepisach, gdyż ***wyrąbanie drzewa stanowiło tylko czynność przygotowawczą do innego przestępstwa*** (por. *Kodeks karny. Część szczególna. Komentarz do artykułów 222–316. Tom II* pod red. prof. dr hab. Andrzej Wąsek, red. prof. dr hab. Robert Zabłocki, Rok wydania: 2010, Wydawnictwo: C.H.Beck, Wydanie: 4).

Zgodnie z art. 455 kpk nie zmieniając ustaleń faktycznych, Sąd odwoławczy poprawia błędną kwalifikację prawną niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów. Dlatego Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim zmienił zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego S. R. w ten sposób, że wyeliminował z kwalifikacji prawnej przypisanego mu czynu dyspozycję art. 290 § 1 kk

W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok jest sprawiedliwy, Sąd Okręgowy nie dostrzegł żadnego naruszenia prawa karnego procesowego, ani żadnego innego naruszenia prawa karnego materialnego, a orzeczona wobec S. R. kara jest słuszna, adekwatna do stopnia winy oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości jego czynu.

Na wydatki Skarbu Państwa w postępowaniu odwoławczym złożył się ryczałt za doręczenia pism procesowych w kwocie 20 złotych.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim na podstawie art. 636 § 1 kpk wydatkami poniesionymi w postępowaniu odwoławczym obciążył Skarb Państwa.

Z powyższych względów orzeczono jak w wyroku.